

متن پرسش

با سلام، چندی پیش طی پیش آمده متوجه شدم دارای چهار رذیله غرور، حسد (به علم و دین افراد)، کینه و لجاجت هستم که یکی از آنها به تنهایی برای عاقبت به شر شدن و اهل شقاوت گشتن کافیست. در کتاب چهل حدیث امام خمینی مباحث زیبایی ذیل این عناوین مطرح شده که تا حدودی در حال عمل به آن هستم. بگذریم که نتایج خاصی نگرفتم (شاید به دلیل کوچک و ضعیف بودن دل و شرح صدر نداشتن) و این احساسات ذره ذره ایمانم را خورده است و چیزی جز اشک و آه به جا نگذاشته و زندگی از روال طبیعی خارج شده. ضمن این که خواهشمندم برای همچو منی که این صفات تا اعماق جانم رخنه کرده نسخه ای بپیچید لطفا بفرمایید چگونه است که بعضی از صفات خانمانسوز تنها بر بعضی بندگان متجلی است (همان موشی که همیشه مثال می زنید که انبار را خالی می کند و برای پر کردن انبار ابتدا باید موش را از بین برد) و راه سلوک آنها را سد کرده، در حالی که دیگران این راه را با فراغ بال می توانند طی کنند و لذت ببرند. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی انسان خود را منور به معارف عالی‌ه‌ی الهی کرد و سعی کرد با عبادات شرعی اُنس خود را با خدا بیشتر کند این رذائل برطرف می‌شود. موفق باشید